

## AADECUACIÓN

### 1. Le o seguinte texto. Por que non é adecuado? Cal é a intención do autor?

De camiño á casa da súa avoa, Carapuchiña Vermella viuse abordada por un lobo que lle preguntou que levaba na cesta.

-Unhas saudábeis viandas para a miña avoa, quen, sen dúbida ningunha, é quen de coidar de si mesma como persoa adulta e madura que é -respondeu.

-Non sei se sabes, querida -dixo o lobo-, que é perigoso para unha rapaciña percorrer soa estes bosques.

Respondeu Carapuchiña:

-Encontro esa observación sexista e extremadamente insultante, pero farei caso omiso dela debido á túa tradicional condición de proscrito social. E, agora, se me desculpas, debo continuar o meu camiño.

James Finn Garner: *Carapuchiña Vermella*

- O anterior texto non se adapta á situación comunicativa nin aos seus interlocutores xa que se trata dun conto infantil dirixido a un público de pouca idade que dificilmente pode entender termos como "viandas, observación sexista e insultante"

### 2. Cal é o rexistro deste texto? Exemplifica a túa afirmación.

#### "Turismo de transplantes"

Un occidental con cartos viaxa a un país remoto para poñer o ril dun labrego sen recursos.

Niso consiste este fenómeno que se está convertendo nunha moderna forma de explotación, que nada ten que envexar á escravitude, e nunha das maiores preocupacións da OMS.

Non é ningunha lenda urbana. Dun lado está o occidental que quere comprar case 16 anos de vida.

Doutro, a desesperación dunha persoa que cre atopar na venda dun órgano unha saída da miseria.

No medio, o intermediario, que é quen realmente se beneficia deste sucio negocio. Malia que a OMS avoga pola criminalización desta forma de escravitude –corpo humano a cambio de cartos–, o 10% dos transplantes que se fan no mundo entran nesa categoría grazas á existencia dun gran baleiro legal, pois a doazón non está lexislada nalgúns países.

En Paquistán pódese mercar un ril compatible por uns 12 000 euros mediante un acordo cun hospital vía internet; o goberno da India fai publicidade na súa páxina oficial de turismo das grandes vantaxes de facer alí un transplante de ril; o ano pasado a Asociación Británica de Transplantes acusou a China de vender órganos de presos executados sen o seu consentimento e tamén de ter evidencias de que, en moitos casos, antes de matar ao reo "seleccionase" aquel que poida ter os órganos compatibles cun determinado receptor. E, por riba, nos últimos anos as organizacións delictuosas internacionais xa se decataron do aspecto lucrativo deste mercado negro, coas graves consecuencias que isto pode ter.

Por suposto, acceder a estas terapias non é soamente cuestión de cartos, senón que hai que ter a desesperación –ou a falta de vergoña- suficiente para non inmutarse ante o feito de que a maioría das veces as persoas que doan son miserables que non teñen máis remedio que vender os seus órganos para vivir.

GPS, outubro-novembro 2007

- O texto anterior presenta un rexistro formal xa que ten unha total corrección ortográfica, morfolóxica e sintáctica; léxico variado e preciso, axustado á normativa.